

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VIIe KAMER

A R R E S T

**nr. 218.480 van 15 maart 2012
in de zaak A. 198.129/VII-38.297.**

In zake : Luc COPPERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ivan Grauls
 kantoor houdend te 3512 Stevoort-Hasselt
 Hasseltse Dreef 130
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de gouverneur
van de provincie Limburg
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bernard Derveaux
kantoor houdend te 3078 Kortenbergh
Veldstraat 5
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 oktober 2010, strekt tot de
nietigverklaring van het besluit van de gouverneur van de provincie Limburg van
19 augustus 2010 waarbij de aanvraag van Luc Coppers tot het verkrijgen van een
vergunning tot het voorhanden hebben van een vuurwapen onontvankelijk wordt
verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend
en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 9 februari 2012.

Kamervoorzitter Luc Hellin heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Bernard Derveaux, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker bezit een geweer, merk Marlin, model/type lever-action - enkelloop, kaliber 30 - 30 Win., dat door de inwerkingtreding van de wet van 8 juni 2006 houdende regeling van economische en individuele activiteiten met wapens (hierna : wapenwet) vergunningsplichtig is geworden. Op 29 juni 2007 doet de verzoeker aangifte van het wapen bij de lokale politie van de politiezone Sint-Truiden - Gingelom - Nieuwerkerken.

3.2. De lokale politie verstuurt op 10 juli 2007 de vergunningsaanvraag naar de gouverneur van de provincie Limburg, samen met

een ongunstig advies omdat de verzoeker op 16 mei 1988 door de correctionele rechtbank te Turnhout werd veroordeeld wegens diefstal met geweld of bedreiging.

3.3 Op 19 augustus 2010 verklaart de gouverneur van de provincie Limburg de aanvraag van de verzoeker tot het verkrijgen van een wapenvergunning onontvankelijk.

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt :

"(...)

Gelet op artikel 5, §4 van de nieuwe wapenwet waarin de redenen worden opgesomd tot onontvankelijk verklaring van de aanvraag;

Overwegende dat de verzoeker veroordeeld werd wegens het plegen van strafbare feiten;

Overwegende dat de heer Coppers op 16 mei 1988 veroordeeld werd door de Correctionele Rechtbank van Turnhout voor feiten die vallen onder artikel 461, 468, 469 en 483 van het SWB;

Overwegende dat verzoeker niet voldoet aan de wettelijke opgelegde voorwaarden;

(...)"

3.4. De verzoeker dient op 25 oktober 2010 een aanvraag in tot herstel in eer en rechten.

IV. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

4. In een eerste middel voert de verzoeker aan dat, aangezien artikel 5, § 4, van de wapenwet en dus ook artikel 44, § 2, van de wapenwet dat naar dit artikel verwijst, slechts in werking zijn getreden in 2008 en zijn vergunningsaanvraag dateert van 13 juli 2007, die aanvraag bij het indienen ervan

ontvankelijk was en bijgevolg niet meer onontvankelijk kon worden verklaard in 2010.

5. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker op 16 mei 1988 door de correctionele rechtbank te Turnhout veroordeeld werd wegens diefstal met geweld of bedreiging en dat zijn vergunningsaanvraag ook volgens de oorspronkelijke versie van artikel 5, § 4, 2°, b), van de wapenwet onontvankelijk moet worden verklaard, aangezien de wet van 25 juli 2008 wat die veroordeling betreft niets aan de ontvankelijkheidsvoorwaarde in artikel 5, § 4, 2°, b), heeft gewijzigd.

6. De verzoeker repliceert dat artikel 11, § 3, laatste lid, van de wapenwet, dat bepaalt dat de aanvraag ingediend door personen die niet voldoen aan artikel 5, § 4, 2°, van de wapenwet onontvankelijk is, slechts werd ingevoerd bij wetswijziging van 25 juli 2008, zodat zijn aanvraag ontvankelijk was op het ogenblik dat zij werd ingediend en dus niet onontvankelijk kon worden verklaard in 2010.

7. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat hij het "logisch acht" dat de ontvankelijkheid van een aanvraag wordt beoordeeld op basis van de wetgeving geldig op het ogenblik van het indienen van die aanvraag.

Beoordeling

8. De gouverneur van de provincie Limburg heeft de vergunningsaanvraag van de verzoeker onontvankelijk verklaard op grond van de artikelen 44, § 2, en 5, § 4, van de wapenwet.

Artikel 44, § 2, eerste lid, van de wapenwet luidt als volgt :

"§ 2. Eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een vuurwapen voorhanden heeft dat krachtens deze wet vergunningsplichtig is geworden, moet daarvan uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte doen bij de

gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats, door bemiddeling van de lokale politie. Indien de betrokkene houder is van een jachtverlof of een sportschutterslicentie wordt het wapen automatisch op zijn naam geregistreerd. Indien dit niet het geval is, wordt hem een vergunning uitgereikt mits hij meerderjarig is en geen veroordelingen heeft opgelopen zoals bedoeld in artikel 5, § 4. Bovendien mogen er geen redenen van openbare orde bestaan, die zouden leiden tot de intrekking van de vergunning".

Artikel 5, § 4, van de wapenwet, zoals gewijzigd door de wet van 25 juli 2008, luidt als volgt :

"§ 4. Niettemin zijn de aanvragen van volgende personen onontvankelijk :

1° (...)

2° personen die als dader of medeplichtige veroordeeld zijn wegens een van de misdrijven bepaald in :

a) (...)

b) de artikelen 101 tot 135quinquies, 136bis tot 140, 193 tot 226, 233 tot 236, 246 tot 249, 269 tot 282, 313, 322 tot 331bis, 336, 337, 347bis, 372 tot 377, 392 tot 410, 417ter tot 417quinquies, 423 tot 442ter, 461 tot 488bis, 491 tot 505, 510 tot 518, 520 tot 525, 528 tot 532bis en 538 tot 541 van het Strafwetboek; (...)"

9. In tegenstelling tot wat de verzoeker beweert, moest de gouverneur van de provincie Limburg bij het nemen van zijn beslissing van 19 augustus 2010 de rechtsregels toepassen zoals die op dat ogenblik van kracht waren. De verzoeker werd bij vonnis van 16 mei 1988 door de correctionele rechtbank te Turnhout veroordeeld wegens diefstal met geweld of bedreiging, een misdrijf vermeld in de artikelen 461, 468, 469 en 483 van het Strafwetboek. Hij werd aldus veroordeeld wegens een misdrijf bedoeld in artikel 5, § 4, 1° tot 4°, van de wapenwet en voldoet bijgevolg niet aan de wettelijke voorwaarden om een wapenvergunning te verkrijgen. De provinciegouverneur was derhalve verplicht om de aanvraag van de verzoeker af te wijzen.

10. Het eerste middel is niet gegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

11. In een tweede middel voert de verzoeker aan dat de redelijke termijn voor het nemen van de beslissing niet werd nageleefd, nu zijn aanvraag dateert van 13 juli 2007 en de beslissing pas op 19 augustus 2010 werd genomen. Hij is van oordeel dat zijn aanvraag bijgevolg ontvankelijk en gegrond moet worden verklaard.

12. De verwerende partij antwoordt dat de verzoeker tussen zijn aanvraag en de bestreden beslissing in het bezit van zijn wapen werd gelaten, daar artikel 44, § 2, van de wapenwet bepaalt dat, in afwachting van de beslissing om de vergunning al dan niet af te leveren, de aanvraag voor een vergunning geldt als voorlopige vergunning. Zij stelt dat in hoofde van de verzoeker geen enkele verwachting werd gecreëerd, dat de wet geen termijn oplegt voor het nemen van een beslissing en dat ingevolge de nieuwe wapenwet heel wat wapens vergunningsplichtig zijn geworden, waardoor er "duizenden aanvragen werden ingediend". Zij merkt op dat de verzoeker in de loop van 2009 en 2010 meermaals werd aangeschreven en dat hij op geen enkel ogenblik zijn aanvraag in herinnering heeft gebracht. Zij is van oordeel dat uit het stilzitten van de verzoeker moet worden afgeleid dat hij geen belang heeft bij het inroepen van een schending van de redelijke termijn. Evenmin heeft de verzoeker volgens haar een nadeel geleden door het uitblijven van een beslissing.

13. De verzoeker repliceert dat, ook al zou het te dezen gaan om een termijn van orde, de overheid gebonden is door de redelijke termijn. Hij betoogt dat de verwerende partij geen redelijke uitleg geeft voor de vertraging en dat zij zich niet kan beroepen op het feit dat er veel aanvragen werden ingediend, aangezien zij haar diensten op die wijze moet organiseren dat de dossiers binnen een redelijke termijn kunnen worden behandeld. Hij is van oordeel dat van de burger niet mag worden verwacht dat hij de overheid aanmaant om binnen een

redelijke termijn te beslissen. Verder ontkent hij in het bezit te zijn gebleven van zijn wapen, nu hij dit bij de politie in bewaring diende te geven. Hij wijst erop dat het te dezen geen complexe zaak betreft en dat het advies van de politie reeds begin 2007 bekend was. Hij beweert ten slotte dat de overschrijding van de redelijke termijn tot gevolg heeft dat de bestreden beslissing nietig is en het bestuur geen beslissing meer kan nemen, zodat zijn aanvraag ontvankelijk en gegrond dient te worden verklaard.

14. In zijn laatste memorie stelt de verzoeker dat niet kan worden aangenomen dat, omdat de provinciegouverneur de bevoegdheid zou verliezen uitspraak te doen over de vergunningsaanvraag, hij zonder enige sanctionering de redelijke termijn kan overschrijden. De verzoeker wijst er nog op dat hij door de bestreden beslissing "zijn wapen definitief kwijt is" en dat "de vernietiging dan wel de hervorming" van die beslissing hem wel degelijk een voordeel zou opleveren.

Beoordeling

15. De verzoeker heeft de aanvraag tot hernieuwing van zijn vergunning ingediend op grond van artikel 44, § 2, eerste lid, van de wapenwet dat bepaalt dat eenieder die op de datum van de inwerkingtreding van deze wet een vuurwapen heeft dat krachtens deze wet vergunningsplichtig is geworden, daarvan uiterlijk op 31 oktober 2008 aangifte moet doen bij de gouverneur bevoegd voor zijn verblijfplaats, door bemiddeling van de lokale politie.

Nu de wapenwet geen termijn oplegt voor het al dan niet toekennen van een wapenvergunning op grond van artikel 44, § 2, van die wet, moet een redelijke termijn in acht worden genomen. Zelfs indien zou worden aangenomen dat te dezen de redelijke termijn werd overschreden, wordt evenwel vastgesteld dat de verzoeker geen belang heeft bij dit middel. Het gegrond bevinden van dit middel zou tot gevolg hebben dat de gouverneur zijn bevoegdheid heeft verloren om uitspraak te doen over de vergunningsaanvraag van de verzoeker. Het na een vernietigingsarrest te verlenen rechtsherstel houdt niet in dat

de aanvraag van de verzoeker ontvankelijk en gegrond moet worden verklaard. De beweerde overschrijding van de redelijke termijn zou de verzoeker bijgevolg niet de gevraagde vergunning opleveren.

Het tweede middel is niet ontvankelijk.

C. Derde middel

Standpunt van de partijen

16. In een derde middel voert de verzoeker aan dat geen toepassing kan worden gemaakt van de artikelen 5, § 4, en 11, § 3, laatste lid, van de wapenwet, nu hij een verzoek tot herstel in eer en rechten heeft ingediend waardoor zijn veroordeling uit het strafregister zal worden geschrapt.

17. De verwerende partij antwoordt dat de gouverneur van de provincie Limburg niet op de hoogte kon zijn van het verzoek tot herstel in eer en rechten, dat niet vaststaat dat dit verzoek zal worden ingewilligd en dat het indienen van een verzoek tot herstel in eer en rechten bovendien niet volstaat om te verhinderen dat de vergunningsaanvraag wordt afgewezen.

18. De verzoeker vraagt in zijn memorie van wederantwoord om de zaak uit te stellen tot uitspraak is gedaan over zijn verzoek tot herstel in eer en rechten.

Beoordeling

19. In het bestreden besluit wordt de vergunningsaanvraag van de verzoeker onontvankelijk verklaard, aangezien hij veroordeeld is wegens één van de misdrijven bepaald in artikel 5, § 4, 2°, van de wapenwet. Hij is immers bij vonnis van de correctionele rechtbank te Turnhout van 16 mei 1988 veroordeeld wegens diefstal met geweld of bedreigingen. Dit is een misdrijf voorzien in de

artikelen 461, 468, 469 en 483 van het Strafwetboek. De verzoeker betwist het bestaan van die veroordeling niet.

De verzoeker is aldus veroordeeld voor een misdrijf zoals bedoeld in artikel 5, § 4, 1° tot 4°, van de wapenwet en voldoet bijgevolg niet aan de wettelijke voorwaarden om een wapenvergunning te verkrijgen. De provinciegouverneur was derhalve verplicht de aanvraag van de verzoeker af te wijzen. Hij beschikt ter zake over een gebonden bevoegdheid. Het indienen van een aanvraag tot herstel in eer en rechten doet hieraan geen afbreuk. Bovendien heeft de verzoeker zijn aanvraag tot herstel in eer en rechten pas ingediend op 25 oktober 2010, dit is nadat hij de bestreden beslissing heeft ontvangen.

De Raad van State kan slechts de wettigheid van de bestreden beslissing onderzoeken. Hij kan niet vooruitlopen op een gebeurlijk arrest dat de verzoeker zou herstellen in eer en rechten. Er bestaat dan ook geen reden om in te gaan op de vraag van de verzoeker om de uitspraak in deze zaak uit te stellen tot over zijn aanvraag tot herstel in eer en rechten is beslist.

Het derde middel is niet gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijftien maart tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Luc Hellin,	kamervoorzitter,
Eric Brewaeys,	staatsraad,
Peter Sourbron,	staatsraad,
bijgestaan door	
Yves Depoorter,	toegevoegd griffier.

De griffier

De voorzitter

Yves Depoorter

Luc Hellin